

عنوان مقاله:

ظرفیت سازی برای تضمین کیفیت آموزش مهندسی در ایران: ضرورت ملی و فرصت سازی برای عرضه آموزش مهندسی فراملی

محل انتشار:

فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره 11، شماره 43 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

عباس بازرگان - استاددانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران تهران ایران

خلاصه مقاله:

تحولات اجتماعی - اقتصادی و فناوری های نودر دهه اخیر برآموزش عالی بطور اعم و آموزش مهندسی بطور اخص تاثیر بسزایی داشته اند که از جمله میتوان به جهانی شدن و گسترش بازار عرضه و تقاضا برای دانش اموختگان رشته های مهندسی و نیز آموزش مهندسی فراملی اشاره کرد باتوجه به این امر کیفیت آموزش مهندسی دغدغه اساسی دانشکده های مهندسی و دانشگاه های صنعتی شده است براین اساس توجه به معیارهای کیفیت آموزش مهندسی ارزیابی و اعتبارسنجی آن در سطح کشورها منطقه ها و نیز در سطح بین المللی از اهمیت ویژه ای برخوردار شده است در خصوص تعیین معیارهای کیفیت آموزش مهندسی کوششهای چندی در سطح بین المللی صورت گرفته است که از جمله میتوان به پیمان واشنگتن Washington Accord اشاره کرد در این زمینه کشورهای امریکای شمالی پیشقدم بوده اند ایالات متحده امریکا بیش از یک قرن است که به امرارزیابی دانشگاه ها و آموزش عالی تخصصی و حرفه ای از جمله آموزش مهندسی برات مثال A.B.T پرداخته اما در دهه اخیر پیمان واشنگتن این نوع کوششها را گسترده تر کرده است پیمان واشنگتن که درباره الزامات کیفیت آموزش مهندسی است ابتدا در سال 1989 مورد توافق شش کشور صنعتی قرار گرفت در سالهای بعدشش کشور دیگر به کشورهای اولیه اضافه شدند اخیرا نیز پنج کشور دیگر از جمله المان هند مالزی روسیه و سریلانکا درخواست کرده اند که به عضویت این پیمان درآیند از طرف دیگر پژوهش درباره چگونگی ارزیابی و اعتبارسنجی آموزش مهندسی و به کار بستن نتایج آن بصورت اقدامات تخصصی برای ارتقای کیفیت آموزش عالی به ویژه آموزش مهندسی در سطح بین المللی در سالهای اخیر گسترش یافته است که از جمله میتوان به پژوهشهای مربوط به کاربرد الگوهای مدیریت کیفیت TQM و ایزو ISO 9000 اشاره کرد

کلمات کلیدی:

آموزش مهندسی ، ارزیابی ، اعتبارسنجی ، آموزش فراملی ، کیفیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405918>

